

Epistola Græca Simonis Lithi Miseni Calvinistæ In Sva Elementa

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1605

Convicia Et Calvniae Misenicae Epistolae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70627](#)

*num de palea, & mundari. Vix aut nullatenus arri-
deret nobis aliqua fortunæ prosperitas, quandiu isti
essent apud nos, qui sic apostatando filios perditionis
& Diaboli se esse demonstrant.*

En Misene dodecadi epistolicæ tuæ Pseu-
dologiæ: non quia plures excerpere & anno-
tare nequieverim; sed quia duodenario con-
tentus esse volui. Nunc ad conuicia; quæ
mendaciis, ornamenti gratia; tanquam an-
nulo gemmas iungis.

CONVICIA ET CALVMNIAE MISENICAЕ EPISTOLAE.

PRIMÒ, impetum dat in ipsum Re-
gem, quem ait, forte non potentem, sed
nolentem Iesuitas reuocasse. Quæ non
vulgaris est in tantum Principem calumnia
& iniuria. Audi, Misene; non tantùm volens,
& libens; sed si ita loqui licet, etiam *volentissi-
mus*, benevolentissimus & libentissimus So-
ciatem regno suo reddidit; quod testatur
Regis edictum, de quo in *Consolatione* plura:
& Societatis grauissima defensio apud illos,
qui initio Regis decreto intercedebant; po-
stea benigniore mentem ipsi etiam com-
plexi. Planè confido, fore, ut aliquando, quæ
Rex pro Societatis innocētia & honore cum
omnium admiratione disseruit ac perora-
uit;

uit; Gallicè in lucem exeant: quæ vt intelligas, si Gallicè lingue ignarus es, non grauatè in Germanicam aut Latinam linguam vertenda curabimus.

II. Parisienses Iureconsultos, & omnes Catholicos vniuersim appellat *Antichristi mancipia*. IV. Idololatras. V. Artolatras. VI. Pontificem Romanum; Ausonium Beelzebub. VII. Jesuitas exploratores Ausonij Beelzebub. VIII. Impostores. IX. Seductores. X. Veritatis inimiciissimos. XI. Omnis pudoris expertes. XII. Impurorum dogmatum Doctores. Et quid non? Ad quæ nil respondebo, nisi quæ dixisse scribit B. Ambrosius sanctum illum & patientem lob; cum ei opprobriis & insultationibus, qui consolatum venisse videbantur, molesti essent. Ecce video in opprobriis, & non loquar, nec respōdebo conuictus vestris. Nō enim vos estis, qui iudicatis, sed qui iudicat me, Dominus est: & ipfius tamen iudicij tempus nondum aduenit. Quid opus clamare ante iudicium? Bonum est tacere, dum exspectatur, qui iudicat. Bonum est conuicium conuicio non referre, ne & nos inter detrahentes annumeremur. Imitemur ergo hunc virum, monet S. Ambrosius, qui silentio suo redarguebat conuiciantes: ostendebat enim virtutem animi sui, quem contumelie non mouerent, & conscientiam innocentiam manifestabat; qui obiecta non recognoscet, sed quasi aliena rideret.

S. Ambros.
lib. 2. de in-
terpell.

Cum

*Sen. lib. 3.
desra.*

Cum Catoni caussam agenti, ait Seneca, in frontem medianam, quantum poterat, attracta pingui saliuia, inspuisset Lentulus, abstersit faciem; & affirmabo, inquit, omnibus Lentule, falli eos, qui te negant os habere. Idem & ego de Miseno, eiusque conuiciorum sputamentis dicam.

Monebat veterum quidam suos, ut conuiciatores non aliter audirent, quā si dicerent;

Ωξές

Ἐπεὶ γέ τε κακῶ, γέ τ' ἀφεγνι φωνὴ οὐκας

Ἐλέ τε καὶ μέτα χαῖρε, θεοὶ νῦ τοι ὄλεσα δόσεις.

Quos versus sic reddidit interpres.

Hospes non mihi tu malus inspiensq; videris.

Viue, vale laetus, tibi Dij dent prospera multa.

Huius monitis libens obtempero, quoties Misenus linguam in conuicia soluit.

Etiam Propheta factus est Misenus; sed Baaliticus. Futura nunciat; sed Baaliticè. Assumptis cornibus cum parabola sic vaticinatur ex tripode Caluiniano.

Prophetiae Misenicae.

Prima Prophetia. Iesuitas in Gallia concionantes aut rem diuinam facientes, has voces prolatus esse. o Rex. & vos reliqui, qui maximam in Gallia dignitatem obtinetis, eiicite hereticos, eiicite Caluinistas, quippe impios & Epicureos: reliqui autem Papæ Romano fidem habentes, quod felix faustumq; sit, idolatria